

Musta joutsenlaulu

Black Swan Song

By Pete Garcia, 4.1.2023

Vaikka tämä julkaistaan vasta tammikuun ensimmäisellä viikolla, niin nyt on lauantai 31. joulukuuta 2022. Viimeinen päivä vuodessa, joka osoittautui profeetallisesti superlatautuneeksi. Ystävääni Lee Brainard'ia lainaten olemme siirtyneet ajasta, jolloin elimme vain profeetallisen opin kautta, aikaan, jolloin elämme profeetallisen todellisuuden kautta. Kuten kerroin hänelle ja muutamille muille, niin minulla on tällä hetkellä aivoissani outo tunne. Tämä tunne ei ole niinkään profeetallinen, vaan se on sekoitus nostalgiaa, pelkoa ja jännitystä, kun siirrymme uuteen vuoteen.

Nostalgiaa, koska ainoa maailma ja elämä, mitä koskaan olen tuntenut, on tulossa ennalta määrättyyn loppuunsa. Tähän nostalgiaan liittyy hieman surua, sillä vaikka tämä maailma on langennut ja ajat ovat käyneet pahoiksi, täällä on silti tapahtunut ikimuistoisia ja onnellisia tapahtumia. Suuri osa lapsuuttani. Avioliittoni. Lasteni syntymiset. Urani ja palvelutyöni huippuhetket. Tiedän, että näitä muistoja ei voi verrata siihen, mitä on tulossa seuraavaksi, mutta olisi vilpillistä ja jopa jossakin määrin alentuvaa Jumalaa kohtaan sanoa, ettei millään noista asioista ole merkitystä. On vain masentavaa nähdä, että ainoa maailma, jonka olen koskaan tuntenut, repeää saumoistaan.

On olemassa tietynasteinen pelko, koska jumalaton eliitti yrittää luoda maailman, jossa kaikki heidän kilpailevat rikolliset agendansa aiheuttavat

tuhoa nykyisessä ajassamme. Ikään kuin marssisivat itse Saatanan lusiferistisen rummutuksen tahdissa, he ovat päättäneet leikkiä jumalaa ja toimia ilman estoja tuhotessaan Jumalan luomakunnan jokaisen puolen. Tämä saatanan innoittama ylimielisyys on tuomassa tuomion ankarinta lajia, jota Jumala ei enää kauan lykkää. Niinpä pelon tunteeni ei koske itseäni vaan heitä ja niitä, jotka seuraavat heitä sokeasti tulevaan päivään, joka on yhtä synkkä kuin pahaenteinenkin. Se on menossa siihen pisteeseen, että joka päivä puoliksi odotan näkeväni taivaalla kyltin, jossa lukee: *"Ken tästä käy, saa kaiken toivon heittää!"*

Kummallista kyllä, juuri tämän pelon vuoksi on myös kasvava jännityksen tunne, koska tiedän, että jokainen uusi päivä vie meidät yhden päivän lähemmäksi Herramme Kristuksen Jeesuksen paluuta. Seurakunnalle (eli Kristuksen yhteiselle, monijäseniselle, ainutkertaiselle ruumiille, jota Hän on rakentanut viimeiset kaksituhatta vuotta) ei ole luvattu vihaa, vaan sensijaan vapautus juuri silloin, kun viha ei vielä ole alkanut (Lk. 21:36, 1.Ts. 1:10, 5:9, Kol. 3:6-7, Ilm. 3:10 jne.). Nämä kohdat eivät puhu ikuisen helvetin tulen vihasta (josta meidät vapautetaan jo sillä hetkellä, kun uskomme), vaan Jumalan vihasta Kristuksen hylkäävää maailmaa kohtaan 21 tuomion sarjan kautta.

Jopa tämän lupauksen autuaallisesta toivosta (Tiitus 2:13) ovat vääristäneet ne, jotka sanovat, että seurakunnan on kestettävä tietyt osat Danielin 70. viikosta sovituksi synneistämme (tai muuta vastaavaa typeryyttä). He sanovat, että seurakunnan on vähintäänkin oltava täällä seitsemän sinettituomion ajan (Ilm. 6), koska ne eivät ole Jumalan, vaan Saatanan vihaa. Hassua, muistaakseni Saatana ei ole se, joka luvussa Ilm. 5 todetaan arvolliseksi ottamaan sinetöity käärö ja avaamaan se.

Kuten sanoin, kaikki nämä ristiriitaiset kannat saavat mieleni outoon tilaan.

Nyt, kun menin tähän, niin päässäni pyöri tänä aamuna kaksi ajatusta aamiaista laittaessani. Ensimmäinen, kun katsottuani juuri edellisenä päivänä Britt Gillette'n erinomaisesti päätellyn [ennusteen](#) vuodelle 2023 ja nyt Barry Scarborough'in erinomaisen yhteenvedon materialismin lopusta (katso [tästä](#)), minulla on syvä pelon tunne tulevien päivien suhteen.

Mutta Pete, muistatko vuoden 2020? Muistatko Covidin? Jos olemme vielä täällä, niin eikö se, mitä on tulossa maan päälle, vaikuta myös meihin?

Ehkä.

Emme ole vapautettuja koettelemuksista ja ahdistuksista vain siksi, että olemme amerikkalaisia kristittyjä. Kuitenkin se, mitä tämä jumalaton eliitti suunnittelee, merkitsee nopeasti Amerikan ja sen jälkeen koko maailmanjärjestyksen romahdusta. Ja koska Amerikan verotukselliset, taloudelliset, poliittiset ja teknologiset lonkerot ulottuvat melkein jokaiseen kansakuntaan tällä planeetalla, niin kun Amerika menee, menee myös maailma. Amerikan romahdus vetäisi koko globaalin talouden alas. Näin käydessä olisi vaarana, että "normaaliolo loppuisi", kun maailma ajautuisi pää edellä maailmanlaajuiseen lamaan ja kaaokseen, jotka saisivat Suuren Laman ja Toisen Maailmansodan näyttämään piknikiltä. Muista, mitä Jeesus sanoi ajasta juuri ennen paluutaan:

Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki,

samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy. Luukas 17:26-30

Huomaa, että Jeesus ei keskity maailmanlaajuiseen pahuuteen, vaikka se varmasti leimasi Nooan päiviä. Huomaa myös, ettei Hän keskity Lootin aikaisen Sodomian ja Gomorran törkeään moraalittomuuteen, vaikka ne tuhottiin, koska ne olivat ylen pahoja kaupunkeja. Jeesus keskittyy noiden aikojen näennäiseen normaaliuteen ja siihen, kuinka ennen vihaa elämä oli yhtä ja samaa, ja näytti siltä, että tulisi aina olemaan sitä samaa... tuohon viimeiseen hetkeen saakka, kun ovi suljetaan ja Loot (ja perhe) viedään pois tieltä. Silloin äkillinen ja tuhoisa tuomio lankesi heidän päällensä.

Ottaen huomioon asioiden etenemisen nopeuden ja ankaruuden, jos olemme täällä vielä liian kauan, niin olemme itse 70. viikon aluevesillä. Ajatukseni ovat, että Jumala sallii seurakunnan (todellisen jäännösseurakunnan) mennä aivan reunalle asti, ei rangaistakseen meitä, vaan koska Hän on pitkämielinen ja antaa ihmiskunnalle viimeisenkin tilaisuuden pelastua, ennenkuin tämä dispensaatio tulee tuhoisaan päätökseensä.

Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä". Ei Herra viivyttä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.

2.Piet. 3:8-9

Jos kuitenkin olemme vielä täällä, saatamme joutua kokemaan jotakin tästä, mutta älkäämme koskaan unohtako, että olemme edelleen tukevasti Kristuksella kämmenellä, eikä hiuskarvakaan päässämme voi vahingoittua, ellei hän salli sitä (Joh. 10:28-29). Jos hän sallii meille koettelemuksia, se

toimii lopulta sekä Hänen kunniaukseen että siunaukseksi meille, joten lähdemmepä ylös tänä vuonna, tai vielä jäämme, meidän ei tarvitse pelätä, mitä tiellemme tulee. Tämän tarkoitus ei ole vähätellä mitään niistä kärsimyksistä, joita jotkut teistä ehkä kestävät tällä hetkellä ja tiedän, ettei se ole miellyttävää, mutta mitä tahansa onkaan tiellämme, hyvää tai pahaa, pitäkäämme sitä kaikkea ilona.

Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaiisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset. Jk. 1:2-4

Todellinen kysymys, joka meidän on kysyttävä itseltämme vilpittömästi, lienee, elämmekö viimeisiä päiviä vai emme?

Vähemmässä määrin, elämmekö Amerikan viimeisiä päiviä?

Onko jälkimmäinen kysymys edellisen seuraus?

Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kyllä, mitä teemme tällä tiedolla?
Jos todella uskomme sen, elämmekö sen mukaisesti?

Toisen kysymyksen suhteen näyttää, että itse asiassa elämme sitä läpi. Tällä vauhdilla saatamme romahtaa ennemmin kuukausien kuin vuosikymmenten kuluessa. Tiedämme, että Raamatun profetiassa ei mainita missään Yhdysvaltojen kaltaista suurvaltaa (kuten me nyt olemme). Poissaolomme on saanut monet uskomaan, että Yhdysvalloille tapahtuu jotakin katastrofaalista ennen loppua, mikä aiheuttaa merkillepantavan poissaolomme.

Jos uskot, että vastaus on ei, niin mitä teemme, kun ympärillemme kasaantuu

runsaasti todisteita, että 'Suuri Nollaus (Great Reset)' on tulossa? Miten selität demokraattien, globalistien ja teknokraattien herkulesmaiset (herculean) ponnistelut Lännen vapauttamiseksi juutalais-kristillisistä juuristaan? Miten selität länsimaisen sivilisaation tahallisen itsemurhan perheen, kirkon ja siviilihallinnon tuhoamisella?

Sanon sen toisella tavalla. Jos juutalais-kristillisen mallin korvaaminen ei ole tarkoitus, niin miksi kaikki kolme edellä mainittua ovat armottomien ja raakojen hyökkäysten kohteena? Edelleen, jos et usko, että elämme viimeisiä päiviä, niin millaisen maailman lapsesi perivät, kun tämä maailma on tällä hetkellä menossa tähän suuntaan ja tällä vauhdilla? Vapaamman vai dystooppisemman?

Katsoin äskettäin Glenn Beck'in [ohjelman](#) (H/T Jim P), jossa hän haastatteli Whitney Webb'iä, joka on uskomattoman älykäs ja hämmästyttävä tutkija, ei-kristitty sellainen. Mainitsen hänen vakaumuksensa, en vähätelläkseni hänen löytöjään, vaan osoittaakseni sen surullisen tilanteen, että vaikka saarnatuolimme yhä useammin päättävät vaieta, niin jopa ei-kristityt puhuvat ehdotetusta lopputilasta, jota tämä jumalaton eliitti meille suunnittelee.

Siitä huolimatta sekä Glenn että Whitney toimivat virheellisellä ymmärryksellä sen suhteen, kuinka tapahtumat todellisuudessa kehittyvät, koska heillä ei ole oikeaa ymmärrystä raamatullisesta eskatologiasta. Mormonismilla (jota Glenn kannattaa) on paljon enemmän Post-Trib-näkemyksistä viimeisistä päivistä, kun taas Whitney ei itse asiassa kerro, mitä hän luulee tapahtuvan, mutta ei-uskovana hänen ymmärryksensä tulee epäilemättä ihmisen näkökulmasta. Joka tapauksessa kummankin ymmärrys on täynnä suurta epävarmuutta ja epämääräisyyttä, koska he eivät voi ymmärtää, mitä Jumalan Sana todella opettaa.

Raamattu opettaa, että maailma rappeutuu edelleen moraalisesti, poliittisesti, uskonnollisesti ja taloudellisesti ja saavuttaa lopulta globaalin alueellisuuden (regionalism) vaiheen suuren kriisin jälkeen. Tämä regionalismi liitetään sitten yhteen maailmanhallitukseen, jota johtaa yksi mies, Antikristus. Hän saa sitten rautaisen valvonnan koko planeetalla, kunnes lopulta Kristus itse tuhoaa hänet Toisessa Tulemuksessaan.

Uppoamaton

RMS *Titanic* oli aikansa historiallisen kommentoinnin perusteella inhimillisen kekseliäisyyden ja edistyksen ihme, joka enteili inhimillisten saavutusten uutta aamunkoittoa. *Titanic* (ja sen kaksi sisaralusta - *Olympic* ja *Britannic*) olivat uuden brittiläisen [luksuslinjavarustamon White Star](#) aluksia, jotka otettiin käyttöön v.v. 1910-1914. *Titanic* sai suurimman huomion (ilmeisistä syistä), mutta myös kahden muun laivan elinaika oli (suhteellisesti ottaen) lyhyt ottaen huomioon niiden rakentamiseen käytetty raha ja vaivannäkö. *Britannic* toimi ensimmäisen maailmansodan aikana sairaalalaivana, mutta ajoi miinaan vuonna 1916 ja upposi Aegeanmerelle. *Olympic*, ensimmäinen kolmesta vuonna 1910 vesille lasketusta White Star'in linjalaivasta, myytiin romuksi vuonna 1935. Kuten kävi ilmi, sekä tragedia että modernisaatio tulivat kohtaloksi näille ihmisen oletetun suuruuden jättiläisille.

Jossakin vaiheessa tätä pohdiskea mieleeni tuli RMS *Titanic*'in kahden tunnin [uppoaminen](#): kun naisia ja lapsia evakuoitiin, orkesteri alkoi soittaa "Sua kohti Herrani", ennenkuin laiva kaatui. En tiedä, kuinka totta se on, mutta takaan sinulle, että ihmiset, ennenkuin vajosivat Pohjois-Atlantin pimeisiin jäisiin vesiin, tutustuivat viimeisinä hetkinään uudelleen Jumalaan. Se on loppujen lopuksi luonnolliseksi tarkoitettu olotilamme. Meidät on luotu palvomaan Jumalaa ja siihen kuuluu rukous, yhteisöllisyys (vaellus Jumalan kanssa) ja ylistyslaulu Luojallemme. Näyttäisi siltä, että jos siihen on

mahdollisuus, luonnollisinta olisi tehdä viimeisinä hetkinään sovinto Kaikkivaltiaan kanssa.

Se muistutti minua myös suuresti siitä, miltä matkustajista on täytynyt tuntua, ennenkuin lähtivät purjehtimaan. Useimmat luottivat median lietsomaan päivän hypetykseen, että *Titanic* oli uppoamaton sen runkoon rakennettujen 15 vesitiiviin osaston ansiosta. Sen neitsytmatkan historiallinen arvio korosti kuitenkin useita helposti estettäviä ongelmia, jotka toteutettuina olisivat voineet estää katastrofin.

Alkaen suurelta osin kokemattomasta miehistöstä, joka ei ollut saanut asianmukaista koulutusta matkustajien evakuointiharjoituksissa aluksen johtoon, joka oli sekä jättänyt huomiotta että vähätellyt aiempia varoituksia matkareitin jäisistä olosuhteista. Virheet ikäänkuin virhe virheeltä kasaantuivat huonojen päätösten sarjaksi. Miehistön jäsenten liiallinen keskittyminen arkipäiväisiin tehtäviin lisäsi myös yleistä tietämättömyyttä edessä olevista vaaroista. Lisäksi alus ajoi yöllä liian lujaa (24 mailia tunnissa) "jäävuorikujalla", että olisi voinut navigoida turvallisesti vaarallisilla vesillä. Samaan aikaan matkustajat aluksella jatkoivat elämäänsä huolettomasti.

Ja sitten tuli katastrofi.

Useimmat eivät edes tajunneet tilanteen vakavuutta sillä hetkellä, kun se tapahtui. Pelkkä jäävuoren vilkaisu ei paljastanut 90-metristä viiltoa pimeiden vesien pinnan alla. Kun todellisuus vihdoin valkeni, matkustajien prioriteetit muuttuivat radikaalisti. Ennen jäävuorta he ehkä nukkuivat mukavasti hytissään, tai miettivät, mitä kirjaa lukisivat, tai mitä söisivät. He saattoivat juoda ja tanssia. Kuitenkin sen jälkeen, kun se iski, siirryttiin suoraan sekasortoon, kaaokseen ja sitten eloonjäämismoodiin.

Kaikesta siitä huolimatta, mitä sinä yönä meni pieleen, ainakin *Titanic*'in uppoamisen aikaan vuonna 1912 väestön keskuudessa vallitsi vielä moraalinen säädyllyisyys. Naiset ja lapset lastattiin pelastusveneisiin ennen miehiä. En usko, että sivistyneisyyttä on enää paljon, jos ollenkaan, kun *USS America* törmää jäävuoreen seurakunnan Tempauksen yhteydessä aivan lähitulevaisuudessa. Jokainen huolehtii itsestään.

"Untergang der Titanic" by Willy Stöwer, 1912

Johtopäätös

Mitä pidemmälle siirrymme 21. vuosisadalla, sitä lähemmäksi tulemme Herramme kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemuksen kaksituhatuotispäivää. Vaikka suuret teologimme väittelevät edelleen tapahtuman tarkasta vuodesta (eli vuosista 29-33 jKr.), näyttää, että vihollisemme on valinnut vuoden 2030 "siksi vuodeksi", jolloin Suuri Nollaus aloitetaan. Se, osoittautuuko tuo vuosi "suureksi vuodeksi", vai ei, jää nähtäväksi. Jos Raamatun profetian todellisuus jätetään hetkeksi sivuun, näyttää siltä, että meitä kohti on tulossa niin monia pahenevia ja eksistentiaalisia uhkia, ettei ole mitään keinoa välttää niihin törmäämistä.

Toisin sanoen kyseessä ei ole vain yksi jäävuori, vaan niiden muodostama seinä ja jokainen niistä pystyy upottamaan uppoamattoman laivamme.

Minusta on kuitenkin mielenkiintoista, että samalla kun jopa parhaat ja terävimmät teologimme kamppailevat kalenterien hienouksista, he (jumalaton eliitti) liikuttavat maan ja taivaan ajaakseen aggressiivisesti tätä agenda toteutumaan tuona vuonna. He rikkovat jokaista lakia, jokaista kulttuurinormia, tuhoavat kansakuntia vasemmalla ja oikealla ja tappavat kymmeniätuhansia saavuttaakseen tuon määrääjän, ikäänkuin itse helvetin koirat purisivat heidän kantapäitään. Kilpaillessaan kohti tätä globalistista utopiaa he eivät ota huomioon varoituksia, joita Jumala antaa heille. He kiitävät liian lujaa pimeään tuntemattoman jäysiin vesiin, samalla kun uppoamattoman uuden maailmanjärjestyksen kyytiläisillä on kiire jatkaa jokapäiväistä elämäänsä ajattelematta tai välittämättä, mitä voi tapahtua.

Näin ollen se, missä Amerikka on lähitulevaisuudessa, tuo mieleen jotakin muuta. "Musta joutsen" -tapahtuma ja "joutsenlaulu" toimivat molemmat kielikuvina joko katastrofille tai lopun lopullisuudelle. Musta joutsen ymmärretään yleisesti näkymättömäksi tai ennalta arvaamattomaksi tapahtumaksi, jolla on katastrofaalinen merkitys. Seurakunnan Tempaus tulee olemaan maailman lopullinen mustan joutsenen tapahtuma. Se ei tule olemaan mustan joutsenen hetki (varas yöllä) valvovalle jäännösseurakunnalle, mutta kaikille muille se tulee olemaan täydellinen yllätys (1. Tess. 5:1-9). "Joutsenlaulu" taas puhuu viimeisestä teosta tai lausunnosta ennen kuolemaa. [Merriam-Webster](#)'in mukaan joutsenlaulu juontaa historiallisesti juurensa niinkin kauas kuin roomalaiseen runoilijaan nimeltä Juvenal, mutta uskotaan, että joutsen laulaa elämässään vain yhden kauniin laulun - juuri ennen kuolemaansa.

En usko, että Amerikalla on enää yhtään kaunista laulua keuhkoissaan.

Jäännösseurakunta, joka tavoittelee maailmaa joko lähetystyön tai internetin kautta, saattaa olla sitä, mutta suurin osa amerikkalaisesta kristikunnasta näyttää olevan täysin tietämätön siitä, mitä maailmassa tapahtuu. Heitä johtaa sokeasti joko voittoisan seurakunnan harhaan johdettu Kingdom Now -dominionismi tai he ovat hautautuneet kaulaa myöten kuolleeseen ortodoksisuuteen, jonka vuosikymmeniä jatkunut protestanttisuus ja nyt woke-evangelikalismi ovat nukuttaneet. Niin tai näin, suurin osa siitä, mitä kutsutaan kristilliseksi, on sitä vain nimellisesti, ei todellista, raamatullista kristillisyyttä. Britt Gillette'n artikkelista "[How Close is the Rapture of the Church?](#) (Kuinka lähellä seurakunnan Tempaus on?)".

Blogiviestissään "**Barna: Useimmat amerikkalaiset luovat räätälöidyn maailmankuvan**" Ken Ham toteaa: "Seitsemän kymmenestä yhdysvaltalaisesta aikuisesta kutsuu itseään "kristityiksi", mutta silti vain kuudella sadasta (6 %) on raamatullinen maailmankuva." Sitten hän lainaa tilastoja tuoreesta Ligonier Ministeries -tutkimuksesta. Sen löydösten joukossa:

- 56% uskoo, että "Jumala hyväksyy kaikkien uskontojen, myös kristinuskon, juutalaisuuden ja Islamin, palvonnan".
- 38 prosenttia pitää Jeesusta "suurena opettajana, mutta hän ei ollut Jumala".
- 60 % sanoo: "Pyhä Henki on voima, mutta ei persoonallinen olento."
- 65 % on sitä mieltä, että "jokainen syntyy viattomana Jumalan silmissä".
- 37 % on samaa mieltä siitä, että "uskonnollinen vakaumus on henkilökohtainen mielipide, kyse ei ole objektiivisesta totuudesta".

Riippumatta maan asukkaiden henkisestä ja emotionaalaisesta tilasta, tuomio on tulossa. Ahdistuksen jäävuori (Danielin 70. viikko) on tuolla pimeydessä

odottamassa kosketusta maailmaan, joka on suurelta osin tietämätön vaaroista. On totta, että on vielä muutamia rohkeita vartijoita ja pastoreita, jotka puhuvat ääneen, mutta äänet ovat suurelta osin hukkuneet tämän elämän musiikkiin, hälinään ja häiriötekijöihin. Mutta niin huolestuttavaa kuin tämä kaikki onkin, yksi viimeisistä indikaattoreista seurakunnan Tempauksen läheisyydestä on juuri tämä - langenneen maailman normaalius, joka on tietämätön siitä, mitä on tulossa. Tämä leimaa Nooan ja Lootin päiviä. Mitä tulee kristinuskon surulliseen tilanteeseen tämän dispensaation lopussa, niin muista Jeesuksen kysymys.

*Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa? Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä? **Lk. 18:7-8***